

Frälsnings tid

I evigheten finns det ingen frälsning, om någon, skulle de fallna änglarna sparas. I evighet Gud inte rädda heller spara, för Guds frälsning avslöjas för den tid det kallas idag. Förlorade dör efter att domen av hans verk, eftersom de redan är under evig fördömmelse. Men för dem som dör med Kristus (när de tror), dyka upp igen en ny skapelse där Guds syfte är uppfyllt och gå vidare till deltagaren evighet av liv på Gud.

Frälsnings tid

“Han säger ju, har jag hört dig på ett acceptabelt tid och jag hjälpte dig på frälsningens dag, Se, nu är den välbehagliga tiden; se, nu är frälsningens dag” (2 Kor 6: 2)

Den eviga syfte Gud

Vad är den eviga syftet med Gud? Den eviga syfte Gud är människans frälsning?

De doktrinära fel som uppstått under århundradena om hur är frälsningen i Kristus är att de inte kunde identifiera som är den eviga syftet med Gud. Ansåg inte löftet om frälsning är inte evig, eftersom dörren till frälsning, som nu är öppen, kommer dagen stänger.

Syftet med Gud i Kristus ja, detta eviga eftersom det började i evigheten och att förevigas i evigheten. Även frälsnings bidrag evigt liv åt dem som genom den uppnås i evigheten finns det ingen frälsning.

Paul presenterade den eviga syftet med Gud att de kristna i

Efesos: "Och avtäcktes oss mysterium hans vilja enligt hans välbehag som han utförde i Kristus, att konvergera i Kristus allting, i tidens fullbordan, båda som är i himlen och som är på jorden" (Ef 1: 9 -10).

Gud har kungjort sin vilja (spruckna mysteriet dolda) som föreslås och samtyckt (välbehag), att konvergera i Kristus allting, både i himmelen som de på jorden, så att (mål) i alla Han är framträdande (överst, sublima, framstående).

Som Guds knäckt mysteriet med hans vilja ", finns ingen anledning för argumentet att mannen inte förstår frågorna om frälsning genom att ha en ändlig sinne. Som Gud låste upp mysteriet med hans vilja är att människan kan till fullo förstå deras syften.

Den eviga Guds syfte är specifik: den främste Kristi över allting "Han är huvudet för kroppen, kyrkan; är början, den förstfödde från de döda, att han i allt vara den främste" (Kol 1:18); "Och så för nu, kyrkan, mångfaldiga visdom Gud må vara känt av furstendömen och befogenheter i den himmelska världen, enligt den eviga syfte som han gjorde i Kristus Jesus, vår Herre" (Ef 3:10 -11).

Den eviga syfte är enligt Guds suveränitet, och kan aldrig återkallas eller ogiltigförklaras av någon varelse, eftersom dess syfte inte är baserad på man eller något som är flyktig. Det är därför vi hör eko: "För alla Guds löften i honom är ja, och i honom Amen, åt Guds ära för oss" (2 Kor 1:20).

Nu, alla löften som fastställts av Gud, alla träffas i Kristus, och han är fast besluten att Guds härlighet som avslöjas i de som är frälsta.

Förvirra Guds syfte, som är evig, och frälsning i Kristus, som är sekulära, har väckt många doktrinära fel, för frälsningen är begränsad till den tid som kallas "idag".

Gud räddar människan "i dag" som en dag av skyddstillsyn

stängs, och kommer att vara kända (manifest) Guds dom som var i Adam. Frälsningen är för evigt, men det finns ett evigt syfte att spara på obestämd tid, eftersom Gud inte kommer att spara i evigheten.

Frälsningen är för den tid det heter "i dag". Den tilldelade tiden för Guds hjälp är "nu". Dock är den eviga syftet med Gud i Kristus för evigt, för den främste Kristi över allting är något relevant evighet.

Den eviga Syfte och frälsning

Den eviga syfte att Gud etablerat innan århundraden tider är den främste Kristi över allting. Och vad är den främste av Kristus? Den födslorett Kristi bland många bröder "... så att han kunde vara den förstfödde bland många bröder" (Rom 8:29).

Detta beror, förutom Kristus att sitta i den högra av Majestät i höjden, med alla saker under hans fötter, var han också gjorde huvudet av kyrkan, som är hans kropp. Paulus visar att Kristus är knuten till hans många bröder, så att fullheten av den fyller allt i alla (Joh 1:16; Ef 1:21 -23).

För att leda till den eviga syftet effekten (efter råd av hans vilja), som är den främste Kristi över allting, bildades evighet skapelsen av människan i bilden och likhet med Gud.

Det hela började när han fick höra: "Låt oss göra människor till vår avbild" (Mos 01:26). Mannen skapades perfekt (avbild), med full frihet (Från varje träd må du fritt äta Genesis 2:16), lägg i en perfekt plats (Mos 02:15), med en definierad regel (inte äta det) och nödvändig kunskap för att utöva sin fria vilja (dö).

Mannen slutade lita på Guds ord och gav oss sina sinnen.

Eva såg att trädet var gott att äta, tilltalande för ögat och

önskvärt att göra en klok (lust), olydig mot Gud och åt av trädets, och gav Adam, glömska som varnades inte äta (Genesis 3 : 6).

Människan syndade och saknade liv som är i Gud. Han fortsatte med att vara (separat) döda inför Gud. Upphört att vara en delaktig av livet där och kommer från Gud, om inrättande av fiendskap mellan Gud och män.

Dock var Adams fall inte ett hinder för den eviga syftet, för enligt hans försyn, var Guds lamm slaktas inför grundandet av världen i inlösen av mänskligheten (1 Petrus 1: 9 -20).

Alla som lyder sanningen, det vill säga som tror på evangeliets budskap, inte efter deras rättfärdiga gärningar, utan efter sitt eget syfte och nåd som är i Gud, åter genererade andliga män, till ett levande hopp (1 Petr 1 : 3 och 23).

Frälsning i Kristus meddelas till alla män förlorade i Adam, och alla som accepterar underbara frälsning regenereras (skapas), enligt Gud i sann rättfärdighet och helighet.

Den eviga syftet var inte anges i köttsliga och jordiska män, men att syftet är etablerad i de andliga män och tillhör himlen (1 Kor 15:45 -49).

Den nya människan skapades i fred med Gud, avbild av honom som återigen producerat dem efter sanningens ord, är att omutlig frö "är den jordnära, sådana äro ock de jordiska; och är den himmelska är, sådana äro ock de himmelska. Och som vi har burit bilden av jordnära, skall vi också bära bilden av den himmelska" (1 Kor 15:48 -49).

Gud räddade män efter hans underbara dygd (barmhärtighet) och nåd "Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, som du kan förkunna lov Honom som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus" (1 Petrus 2: 9). Han räddade och inlägg i kristna ord

försoning. Spara inte var nog, för enligt den eviga syfte (som är den främste av Kristus), valde han (invalid) den sparade, inte troende, enligt hans nåd att vara oförvitlig och helig inför honom.

Gud räddade män i enlighet med Hans nåd och enligt hans eviga syfte (den främste av Kristus), och sedan fick av barnen, enligt vad som förutbestämda ante handen. Alla som tror på Kristus sparas och tar emot Guds Son, att Kristus är den förstfödde bland många bror. Det är, om någon inte vill vara ett Guds barn måste förkasta evangeliet av nåd, eftersom alla som sparas i Kristus inte kommer att ha en annan destination: är Guds barn enligt hans eviga syfte: den främste av Kristus som den kyrkans överhuvud.

Nu valet och predestination är enligt den eviga syftet med Gud att konvergera i Kristus allting. Olika är frälsning, vilket är i enlighet med sin nåd, nåd och kärlek. I kärlek, räddar nåd och barmhärtighet Gud alla män från syndens bojar skick, och enligt hans eviga syfte, dessa män gjort Guds söner, att Kristus är den förstfödde bland många bröder.

Frälsning

Jesu tjänst var att uppsöka och frälsa det som var förlorat "För Människosonen kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat" (Luk 19:10). Enligt a'visão 'monergistic, kan vi anse att "väljas" och "predestinerade", i slutändan aldrig förlorat.

Teologin av fri nåd visar att de förlorade aldrig haft en chans att bli frälst, och den valda och predestinerade, fick aldrig möjlighet att gå vilse. Nu finns det en stor motsättning mellan vad Jesus sade, och de predikar anhängare av fri nåd, eftersom Jesus kom på jakt efter vad effektivt hade förlorat, och de visar att vissa aldrig förlorat, ty Gud

räddade dem genom val och predestination innan de förlorade.

Men vad vi ser i skrifterna är att alla män gick förlorade, och att Kristus kom för att få dem och spara dem.

Det framgår av texten, som effektivt män gick förlorade i Adam, och att Jesus kom på jakt efter den försvunna, sparas inte (Luk 19:10). Med andra ord, Jesus var inte i en låtsaslek, letar efter någon som var tydligen förlorat, men som i slutändan var aldrig förlorat, eftersom den teologiska predika anhängarna av "fri nåd".

Jesus kom för att frälsa män som förlorats till följd av en tidigare dom. Ingen motsägelse! Först de män förlorade i Adam, och sedan erbjuds av Gud fri inlösen.

Gud sände aldrig män till helvetet som grund för deras suveränitet, som en tyrann. Förut var alla män inför rätta och dömdes i Adam. Enligt fördömande i Adam är att män följer till undergång.

Men Gud älskade världen så att han utgav sin enfödde Son, eftersom alla var under fördömelse. Nu alla som dör utan frälsningen avslöjade Guds rättfärdighet, för dömda till evig död följa "Men om vår orättfärdighet visar Guds rättfärdighet, vad ska vi säga? Är Gud orättvis, tillfogar vrede" (Romarbrevet 3: 5).

Nu Guds kärlek i att ge hans Son ogiltigförklarar inte hans rättfärdighet och rättvisa: det är inte för att Jesus dog som en lösen för alla män, att de som är under fördömelse inte kommer att straffas. Gud är ingen skillnad på människor, den själ som syndar skall dö, och den skyldige kommer inte hållas utan skuld.

Guds kärlek framgår erbjudandet av Kristus på Golgata kors. Mycket mer uppenbart är kärlek eftersom han dog för syndare. Troende erbjuds ett nytt liv, eftersom "livet" ärvt från Adam inte håller Guds dom: att dö och begravas med Kristus.

Gud är rättvis, och alla som är födda efter den vilja köttet, blod vilja och människans vilja, andelen jorde man natur, och därför fördömas inför Gud för olydnad av Adam "Ty såsom genom en brott kom till dom över alla män till fördömande ..." (Rom 5:18).

Frälsningen erbjuds idag (nu), sedan:

- imorgon hör inte till människan;
- domen har redan inträffat och alla män är dömda, och behöver frälsning 'idag';
- om övertygelsen var i framtiden, först efter övertygelsen var rätt inlösenerbjudande;
- innan världen var fanns det inga erbjudande om frälsning, inte genom val och inte av predestination.

Det skulle vara kontraproduktivt intuitivt Gud give frälsning för människan för en dom och en övertygelse om att inte hade inträffat. Men Jesus kom för att söka det som var förlorat, eftersom hela tiden vänt åt sidan, det fanns ingen att söka Gud.

Om frälsning utkorelse och predestination, skulle den dag tid att vara i evighet, innan världen var. Som "skälig tid" kan vara idag om valet och predestination är före världens begynnelse? Eftersom Gud är "här och nu" frälsningens dag, om alla födda med en viss destination?

Jesus kom inte för att döma mänskligheten eftersom alla var redan under fördömelse "I domen efter köttet; jag dömer ingen människa" (Joh 08:15). Om Jesus förklarar dom män, skulle ogiltigförklara domen fastställts i Eden "Och om någon hör mina ord, och tror inte, jag inte dömer, för jag kom inte för att döma världen utan för att frälsa världen" (Johannes 00:47).

Jesus förstås att demonstrera övertygelsen av män som han kom att rädda: "Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd ..." (Joh 03:18).

Det är rimligt att anta att Gud har fastställt dem som skulle räddas innan världen var genom sin suveränitet eller dess allvetande, om män som ännu inte hade förlorat?

Nu Adam var fri på alla sätt, och om han inte hade ätit frukten?

Men Gud är att veta om allt från hans allvetande, dock aldrig tvinga Adam att äta av den förbjudna frukten. Så avgör innan handen som skulle kunna räddas om någon inte ens hade förlorat?

Eftersom Gud ingen förtrycker, har vi suveränitet och Guds allvetande tar inte någon att fatta beslut mot sin egen vilja ["Genom Allsmäktige inte kan nå, är utmärkt vid makten, men ingen förtrycker i domstol och storhet rättvisa"](#) (Job 37:23).

Gud visste att människan skulle synda, och suveränt inte störa människans beslut. Snarare öppnade Gud en ny dörr i Kristus, den siste Adam, så att ättlingar till den förste Adam förverkligas genom evangeliets budskap som du måste bestämma dem till frälsning.

Utan förtrycka någon att göra val, fortsätter suveräna Gud den eviga syftet att konvergera i Kristus alla gottgöra. Att klaga på mannen? Av hans egna synder! Men som Gud predestinerade människan till förstörelse, och ändå skulden?

Människan skapades bestämd att synda? Hon fick inte fri vilja?

Nu vad vi ser är att valet och predestination hänvisar till den eviga syfte som är den främste Kristi över allting, och inte med hänsyn till frälsning.

Frälsningen är för dem som går förlorade. Frälsning (är efter förstörelsen) är efter förstörelsen, enligt den eviga syfte, vilket är före destruktions. Enligt den eviga syfte Lammet dödades, att han fick ära och heder över alla namn ["Vad med hög röst, är värdigt Lammet som blev slaktat för att få kraft"](#)

och rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och välsignelse" (Upp 5:12); "Och älskade det alla som bo på jorden, vars namn inte skrivet i Lammets livets bok som blev dräpt från världens grundläggning" (Upp 13: 8).

Frälsningen är inte genom Lammets erbjudandet, om inte alla lika skulle räddas. Lammets utbudet är enligt den eviga syftet, att Kristus skulle få makt och ära över alla namn som kan nämnas.

Frälsningen är för dem som blir delaktiga av kött och blod Lammets, för genom tron döda, är begravda och dyka upp igen med Kristus en ny skapelse "För att detta att Kristus dog och uppstod igen, och levde igen, vara Herre över både döda och levande" (Romarbrevet 14: 9).

Död och uppståndelse Kristi var att fastställa hans lordly om döda och levande. Men uppståndelsen är att den förlorade är uppfriskande "Det finns också liknande figur nu räddar oss-dopet, inte sätta undan av smuts i köttet, men svaret på ett gott samvete inför Gud genom Jesu Kristi uppståndelse" (1 Petr 3:21).

Gud räddade inte någon i evighet, för frälsningen är för tiden för män som kallas "idag". "Nu sparar du, det vill säga, Gud i evighet ej bestämd och inte predestinerade någon till frälsning.

Aposteln Paulus Vid tolkningen meddelas av profeten Jesaja, som sade: "Så säger Herren: I en acceptabel gången jag hör dig, och i en frälsningens dag jag kommer att hjälpa dig, och hålla dig, och ge dig till ett förbund för folket, till land restaurades ... " (Jesaja 49: 8) visar att här och nu är den välbehagliga tiden för Gud. Det vill säga, det gjorde han inte acceptera någon i evighet som säger "monergistic visionen" eller "evangelium" andra Calvin och Arminius. Om Gud hade förutbestämt eller valt några till frälsning, "Se, här" inte skulle vara tiden för frälsning (2 Kor 6: 2).

Detta visar att i evighet etablerade eviga syftet med Gud att Kristus i allt hade den främste. Enligt hans eviga syfte, är de som tror på Kristus för frälsning att acceptera dringar vattnet en källa väljer upp till evigt liv är valda och predestinerade till att formas bilden av Kristus, gemensamma arvtagare med Kristus, Han och förstfödde bland många bröder.

I evigheten finns det ingen frälsning, om någon, skulle de falla änglarna sparas. I evighet Gud inte rädda heller spara, för Guds frälsning avslöjas för den tid det kallas idag. Förlorade dör efter att domen av hans verk, eftersom de redan är under evig fördömmelse. Men för dem som dör med Kristus (när de tror), dyka upp igen en ny skapelse där Guds syfte är uppfyllt och gå vidare till deltagaren evighet av liv på Gud.

Det är därför som aposteln Paulus i att skriva till Timoteus visade att Gud räddar oss i tid, som kallas "dagens i acceptabel tid. Du måste lyssna till den evige Fadern inbjudan att evangeliet presenterar: **"Därför, som den helige Ande säger: Om ni i dag höra hans röst, förhärda inte era hjärtan ..."** (Hebr 3: 7).

Den Andens röst genljuder "idag" och de som lyssnar kan acceptera det eller inte. Men de som hör och inte motstå Anden sparas. Den sparade kallas med en helig kallelse, enligt den eviga syfte som är den främste av Kristus, och görs till Guds barn, heliga och fläckfria **"Vem har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte enligt våra gärningar, men enligt till sin egen syfte och nåd, som gavs oss i Kristus Jesus före världens begynnelse"** (2 Tim 1: 9).

Den "val" är enligt den eviga syftet och "nåd" beviljas enligt Kristus. Men både nåd och eviga syfte är före världens begynnelse, eftersom de kom från Kristus.

Gud räddade Paulus och Timoteus efter den kraft som finns i evangeliet (2 Tim 1: 8), eftersom vi vet att evangeliet är Guds kraft för alla som tror (Joh 1:12; Rom 1:16; 1 Kor 1:24).

Aposteln Paulus hade ett argument för dem som inte trodde på uppståndelsen från de döda, vilket även gäller för monergistas: "Om män jag kämpade mot vilddjuren i Efesos, vad hjälper det mig, om döda icke uppstå? Låt oss äta och dricka, ty i morgon måste vi dö" (1 Kor 15:19).

Detta argument är helt relevant! Eftersom det är omöjligt att förvänta sig någon i Kristus enligt monergistic uppfattning om det inte finns något sätt att avgöra vem som är eller inte är predestinerade till frälsning? Den rekommenderade är att äta och dricka, ty om du är en av dem som valts för frälsning kommer att sparas. Men om du inte har sådan tur, åtminstone inte levt på jakt efter en död hopp.

Mina älskade, låt oss fundera på vad Anden säger "Ty han är vår Gud och vi är folket i hans hage och fåren i hans hand Om dagens du hör hans röst, förhärda inte era hjärtan ..." (Psalm 95: 7. -8).

Původní článek: 0 tempo da salvação